

nævnt i dens Betænkning — jeg har ikke læst den saa nøje igennem, at jeg kan sige, om det Ord staar der — er Grunden dertil, at det er noget, som Gud og Gvermand ved, at her i Kjøbenhavn er der Kirkenød; det er en aldeles oversflødig Bemærkning for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at komme med i sin Betænkning. — Et Par ærede Medlemmer (Det. Hansen og Knudsen) vilde have, at i de Menigheder, som trænge til kirker, skulde Medlemmerne selv komme og sige: Her have vi nogle Penge, nu maa vi have nogle flere, som og hjælp os, de mente imidlertid, at en saadan Tilslutning ikke kunde findes; og det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Knudsen) fremsførte som Bevis derfor, at i Frederiksberg Sogn var i sin Tid en Tiøressubskription gaaet rundt, og dertil havde nogle velstillede Borgere nægtet at yde noget. Det kan jeg godt forstaa, at Folk, der ere velstillede, ikke ville give noget til en Tiøressubskription. Thi det er Skik og Brug her i Kjøbenhavn og ganske sikkert ogsaa paa Frederiksberg, at Folk yde runde-lige Bidrag til den Slags Formaal. For øvrigt har det jo været trænge Tider, hver Gang Kjøbenhavn skulde have Kirker. Der er kun bygget 5 Kirker i udenbys Kvarterer i de 40 Aar, jeg har kendt Kjøbenhavn; og derude findes der vel ca. 200,000 Mennesker. Enhver maa dog indrømme, at der er Mangel paa Kirker, og naar der er Mangel paa Kirker, er der ogsaa Kirkenød og tillige Mangel paa Præster. Det sidste er akkurat lige saa slemt som det første, maaste endogjaa værre. Der er saaledes et udenbys Sogn, som tæller mellem 65,000 og 70,000 Mennesker, og der er et andet Sogn, som tæller mellem 55,000 og 60,000 Mennesker. — Naar det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) sagde, at han nok vilde hjælpe til at styrke det kirkelige Liv, men ikke paa den Maade, hvorefter det her skulde ordnes, kan jeg ikke forstaa, at han vil være med til slet intet at gøre og at lade det kirkelige Liv i Kjøbenhavn ligge dødt hen navnlig paa de Steder ude i de ydre Kredse, hvor nu Præstevirksomheden ikke kan naa hen, og hvor Beboerne ere bleve afvante med at søge Kirkerne, fordi de have saa langt der hen eller af andre Grunde, fordi de blive paavirkede fra saa mange Sider, at de blive ligegyldige og ubetænksomme. Jeg mindes saa tydelig i Halvtrefterne, da Nørrebro's Kirke blev paabegyndt og indviet, og da Pastor Trimodt optog sin store Virksomhed der ude. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det, som han gjorde, og som senere den nuværende Biskop paa Slyn har udrettet paa Vesterbro, og det, som

Præsterne nu udrette i Jakobskirken paa Vesterbro og i St. Stefanskirken, intet betyder, eller at det er forgæves Arbejde. Jeg tror, at det har gjort overordentlig meget godt mellem den Befolkning derude, og derjom der kunde være skaffet Midler til Bygningen af endnu flere Kirker paa de Steder, vilde det kirkelige Liv ganske sikkert have set helt anderledes ud der ude nu. Nu foreligger der et Lovforslag, som giver en Mulighed for at faa Midlerne til Beje; og dog vil det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts stemme imod det, naagte han vil være med til at fremme det kirkelige Liv. Jeg tror, at han ved at stemme imod Lovforslaget stemmer for, at det kirkelige Liv kommer til at ligge øde her i Kjøbenhavn. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Knudsen) mente, at i Kjøbenhavn stod der Kirker, som ikke vare fyldte. Det ærede Medlem sagde Kjøbenhavn; og hvis han dermed mener det indre Kjøbenhavn, kan det være, at der er et Par Kirker, som ikke ere fulde; men i de udenbys Kvarterer ere de sikkert overfyldte; det vil det ærede Medlem og enhver selv kunne overbevise sig om ved at søge der ud en Søndag. — Hvis Summen, 125,000 Kr., som Staten skal skyde til aarlig, ikke kan forhøjes med de 25,000 Kr., som Ministeriet nu har strøget, haaber jeg rigtignok, at den Sum, som nu staar, maa blive staaende.

Kun et Par enkelte Punkter i Lovforslaget skal jeg kortelig berøre, det er Bestemmelserne i §§ 10 og 17. Derefter skulle Folk ikke være forpligtede til at give Præsterne noget. Hvis der herom skal staa noget i Forslaget — og jeg tror nok, at der bør staa noget derom — vilde jeg egentlig allerhelst, at det skulde fastslaaes, at der ikke skulde gives Præsterne noget, og at der heller ikke maatte modtages noget. Det gør mig ligefrem ondt for Præsterne, at de skulle modtage Gaver og sige Tak for dem; mange, der skulle yde Gaverne, føle sig overordentlig trykkede og i Tvivl hver eneste Gang, de skulle yde Præsten et Honorar eller Offer, for hvad han har udrettet. Det er en meget fornuftig Ordning, de f. Eks. have i Berlin — saaledes har jeg i hvert Fald forstaaet det — hvor Præsterne intet modtage. For Handlinger, som ligge uden for det almindelige, Daab og Vielser til andre Tider end de bestemte, betale vedkommende paa Klokkertontoret, eller hvad det nu hedder der, og Kendelsen gaar saa ind i den store Klasse. Jeg havde ikke noget imod, at Præsterne, naar Aaret var forbi, saa fik nogen Del i de Ekstratindtægter, der havde været, og Forholdet var det samme med Kirkebetjentene.